

Yürek Yangını Gazze'm,

Ciğer közümden acıyan sözlerime düşen bu kaçıncı mektubum bilmiyorum. Bu nameler vicdan terennümleri say Gazze'm. Bülbülün güle şeydası say, yüreğimin gözyaşı say, acziyetime serzenişim say. Senin acılarına kardeş olamadık, yararı sağaltamadık, sızını paylaşamadık; bunları utancı say, melali say.

Ey Gazze, "Ne büyüksün ki, kanın kurtarıyor tevhidi,/ Bedr'in aslanları ancak bu kadar şanlıydı." Sen ki peygamberi bir inancın ve imtihanın yurdusun. Bu kıyamet sarmalında kıyam eden, elif gibi dik duran Filistin'in onurusun. Eğilmeyen, satılmayan, düşmeyen son kalesin. Teslimiyetin aidiyetin burcusun. İnsana, insan olduğunu hatırlatan itikadın vesikasisin. Kudüs davasının hamisi fedaisi sensin. Sadece İsrail'e değil Yahudiliğe hizmet eden tüm Calutlara Davut'un sapanıyla direnen, yeniden dirilişin toprağı sensin. Ammar ile Sümeyye'nin inancını taşıyan, zulme rağmen şehrini terk etmeyen, vatanını büyük bir teslimiyetle savunan mücahitlerin şehrisin. Zorla yurdundan sürüldüğünde dahi ilk imkânda hemen şehrine dönen, kalesinin düşmesine razı olmayan asil bir yurtsun. Taş taş üstünde kalmazken bile yağmanın, hırsızlığın, gaspın olmadığı, savaşı fırsat bilerek kimsenin tefecilik, fırsatçılık, eşkıyalık yapmadığı güzel insanların yurdusun. Evini, yurdunu, malını, cananını kaybetmesine rağmen, kimsenin isyan etmediği, ölüme gülerek giden cananını, çocuğunu İbrahim'in imtihanı ve İsmail'in teslimiyetiyle toprağa veren bir iradenin, bir inancın vatanısın. Tüm dünyaya insanlık, İslam âlemine de Müslümanlık dersi veren bir cennet yurdusun.

Kızgınlığım İslam dünyasının bir gözünün kör, bir kulağını sağır olmasına ve seni bu cenderede öksüz bırakmasınadır. Petrol zengini Arap ülkelerinin kapitalizmin esiri olup milyon dolarlarıyla Amerikan ve Yahudi lobilerine hizmet etmesinedir, toprakların cebren işgal edilirken yalnız bırakılmana, kutsal mabetlerine yapılan tecavüze sessiz ve hükümsüz kalınmasınadır. Beş milyonluk İsrail, Filistin işgalini lobi gücüyle dünyaya kabul ettirirken, bir buçuk milyarlık İslam dünyasının çıkarları uğruna seni feda etmesinedir.

Bizi affet Kudüs! Bizi affet ya Hanzala! Seni küstürdüğümüz için, haklarını, topraklarını, evlerini gasp eden İsrail'i "Nakba" dan beri seyrettiğimiz için affet bizi. Evinin anahtarları yıllardır boynuna asılı ve sırtın dönük, evine dönene kadar yüzünü dönmeyeceksin Müslüman âlemine. Yahudiler Medine'ye sığdırmadıkları Resul-i Ekrem'in ümmetini şimdide senin cennet bağına sığdırmıyorlar. İşgalini dünyaya yerleşimci diye sunuyorlar. Müslümanları dışlayan ve onları yok sayan utanç duvarları inşa ediyorlar ülkene. O utanç duvarından daha ağır ise Müslümanların mabedi ile ruhları arasına ördüğü duvarlar. Bivefa gönüllerimizi, hercai dillerimizi affet. Ne Yahya gibi yoluna baş koyabildik, ne Zekeriya gibi testerelelere direndik. Hanzala'nın anahtarıyla Fethine gelecek Ömerlerimiz olmadığı için bizi affet, "Kudüs işgal altındayken ben nasıl gülebilirim ki?" diyen Selahattinler olmadığımız için affet. Lanetli bir kavmin postallarıyla mabetleri çiğnettiğimiz için, esaretin için bizi affet.

Gazze'm, senin sızılarının bende kanıyor, senin boğazından geçmeyen lokmalar bende düğüm düğüm. Din kardeşim, farklı coğrafyaların ikiz ümmeti, senin acın benim acım. Sana atılan misket bombaları ruhumda delik deşik yaralar açıyor. Kanım çekiyor seni ey Gazze! Yoluna kurban olan İsmail'in teslimiyetiyle, İbrahim'in sadakatiyle sana geliyorum. Bir taş da ben atarım ümidiyle Ebabil'in olmaya geliyorum. Selahaddin'in askeriyle, Ömer'in cesaretiyle, Osmanlı'nın ayak sesiyle geliyorum. Karınca misali, çırpacağım kanatlarımı semalarına, yolun sonunu göremesem de şahadet yağmurlarıyla ferahlar ciğerim. Hiç olmazsa Ammar Bin Yasir gibi tükürürüm zalimin suratına.

Bir sabah bir Burak ile dūŖeēēēim yollarına, "Mavi Marmara" filikasıyla açılacaēım. Akdeniz'in kollarıyla, "Sumud Filolarıyla" acına ortak olmak için açılacaēım okyanuslara. Arapların "Karanlık Deniz" dediēi okyanusa atını sūren, "Allah'ım, bu deniz önūme çıkmasaydı, senin ism-i Ŗerifini denizler aşırı ta ötelere götürecektim." diyen Ukbe bin Nafi'nin hedeflerine varmak için, sana uygulanan ablukayı kırmak için varacaēım kıyılarına inŖallah. "Denizden nehre Özgür Filistin." gerēēini haykıracaēım ŖaŖkınların yüzüne. Bir sabah geleēēim ey sevgili, topraēına baŖ koymaya. "Allah'ın evi esaret altındayken, Selahaddin nasıl kendi evinde yatar?" diyordu "Allah'ın Aslanı". Onun haŖmeti bende yok naēizane ama sensiz odalara sığamaz oldum, gülemez oldum, baŖımı yastıēa koyamaz oldum. Yaralı yüreēimsin, kanatlarım kırık. GözyaŖlarım ruhumun çatlaklarından sızıp kirpiklerimden damlayan kana döndü.

Ey Gazze, hüzünnamemi selamlarla ve duygularıma tercūman olacak Ŗiirle/duayla bitiriyorum.

Salam olsun "Aksa Tufanı"na, Kassam Tugayları'na. Calut'ları alnının ortasından sapanıyla vuran Hamas'ın direniŖçilerine, İsmail Haniy'ye, Yahya Sinvar'a ve adını anamadıēım nice cesur yüreēēe.

Biz kısık sesleriz... Minareleri

Sen ezansız bırakma Allah'ım!

Ya çağır Ŗurda bal yapanları,

Ya kovansız bırakma Allah'ım!

Mahyasızdır minareler... Göēü de

KehkeŖsansız bırakma Allah'ım!

Müslūmanlıkla yoērulan yurdu

Müslūmansız bırakma Allah'ım!

Özgür Kudūs, Özgür Gazze, Özgür Filistin inanē ve umuduyla...